

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

21. října 2004 *

Ve věci C-447/02 P,

jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu Soudního dvora, podaný dne 11. prosince 2002,

KWS Saat AG, se sídlem v Einbeck (Německo), zastoupená C. Rohnkem, Rechtsanwalt, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž druhým účastníkem řízení je:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený D. Schennenem a G. Schneiderem, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissechet,
N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Léger,

vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. března 2004,

po vypořádání stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne
19. května 2004,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým opravným prostředkem se KWS Saat AG (dále jen „KWS“) domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 9. října 2002, KWS Saat v. OHIM (odstín oranžové barvy) (T-173/00, Recueil, s. II-3843, dále jen „napadený rozsudek“), v rozsahu, v němž tento rozsudek nevyhověl její přihlášce oranžové barvy jako ochranné známky Společenství pro některá zařízení na zpracování osiva a pro některé zemědělské a zahradnické výrobky a výrobky lesního hospodářství.

Právní rámec

- 2 Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) stanoví:

„Do rejstříku se nezapíšou:

[...]

b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost“.

- 3 Článek 7 odst. 3 tohoto nařízení stanoví:

„Odstavec 1 písm. b), c) a d) se nepoužije, pokud ochranná známka získala užíváním ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je požadován její zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.“

- 4 Podle článku 73 tohoto nařízení:

„Rozhodnutí úřadu musí být odůvodněna. Mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.“

5 Článek 74 téhož nařízení stanoví:

„1. V průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední; v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí se však úřad při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky.

2. Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.“

Skutkové okolnosti sporu

6 KWS je společnost se sídlem v Německu.

7 Dne 17. března 1998 podala KWS u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (dále jen „Úřad“) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení č. 40/94.

8 Označení, jehož zápis byl požadován, je oranžová barva jako taková odpovídající registračnímu číslu HKS7.

- 9 Výrobky a služby, pro něž byl zápis označení požadován, spadají do tříd 7, 11, 31 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:
- „zařízení na zpracování osiva, a sice na jeho čištění, moření, obalování, kalibraci, úpravu pomocí přísad, kontrolu jeho jakosti a jeho prosívání“ (třída 7);
 - „zařízení na zpracování osiva na jeho sušení“ (třída 11);
 - „zemědělské a zahradnické výrobky a výrobky lesního hospodářství“ (třída 31);
 - „technické a odborné poradenství v oblasti pěstování rostlin, zejména v odvětví osiva“ (třída 42).
- 10 Rozhodnutím ze dne 25. března 1999 zamítl průzkumový referent Úřadu přihlášku KWS z důvodu, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 11 KWS podala dne 21. května 1999 proti tomuto rozhodnutí odvolání k Úřadu.

- 12 Rozhodnutím ze dne 19. dubna 2000 (věc R 282/1999-2, dále jen „napadené rozhodnutí“) došlým KWS dne 28. června 2000 zamítl druhý odvolací senát Úřadu odvolání. V podstatě se domníval, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

- 13 Napadené rozhodnutí ve svých bodech 17 a 18 uvádí:

„17 [...] z rešerší senátu vyplývá, že na barvě vyobrazené v přihlášce není nic originálního a tato barva ani není v daném odvětví neobvyklá.

- 18 Výrobci osiva již určitou dobu barví osivo barevnými přísadami. Tento postup byl zaveden za účelem upozornit, že osivo je upraveno (např. ošetřeno pesticidy, fungicidy nebo herbicidy). V důsledku tohoto vývoje se lze dokonce setkat s podniky, které vyrábějí barevné přísady pro osivo. Jeden výrobce tak například propaguje své výrobky takto:

„[...] Colorants identify treated seeds, as well as transgenic seeds [...] Seed colorants identify treated seed, reducing mishandling of seed treated with active ingredients such as fungicide or insecticide. With the help of seed colorants and coatings, producers will feel confident that their seed investment is safe [...]’

<http://www.bucolor.com/seeds/colorants.htm>

(„[...] barviva identifikují upravené osivo stejně jako geneticky upravené osivo [...] barviva pro osiva umožňují identifikovat upravené osivo a snížit nevhodné použití osiva, které je upraveno aktivními látkami jako např. fungicidy nebo insekticidy. Díky barvivům pro osivo a jeho potažení se mohou výrobci spolehnout, že jejich investice do osiva bude bezpečná [...]).“

Napadený rozsudek

- 14 Žalobou došlou kanceláři Soudu dne 28. června 2000 se KWS domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, přičemž se dovolávala dvou žalobních důvodů vycházejících jednak z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a jednak porušení článků 73 a 74 téhož nařízení.
- 15 Napadeným rozsudkem Soud žalobě KWS částečně vyhověl.
- 16 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, Soud v bodě 33 napadeného rozsudku rozhodl, co se týče zemědělských a zahradnických výrobků a výrobků lesního hospodářství spadajících do třídy 31 a zejména osiva:

„[...] použití barev, včetně přihlašovaného odstínu oranžové barvy nebo obdobných barevných odstínů, není u těchto výrobků neobvyklé. Přihlašované označení tedy neumožní veřejnosti bezprostředně a s jistotou rozlišit výrobky žalobkyně od výrobků jiných podniků provedených v jiném odstínu oranžové barvy.“

- 17 Pokud jde o zařízení na zpracování osiva spadající do tříd 7 a 11, uvedl v bodě 40 napadeného rozsudku:

„[...] odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí správně konstatoval, že se lze nezdědka setkat se stroji této barvy nebo jejím podobným odstínem. Vzhledem k tomu, že je oranžová barva obvyklá, je třeba konstatovat, že tato barva neumožňuje relevantní veřejnosti bezprostředně a s jistotou rozlišit zařízení žalobkyně od strojů jiného obchodního původu provedených v obdobném odstínu oranžové barvy. Relevantní veřejnost tedy bude vnímat přihlašovanou barvu spíše jako pouhou dokončovací úpravu dotčeného výrobku.“

- 18 Co se naproti tomu týká služeb spadajících do třídy 42, dospěl v bodě 46 téhož rozsudku k závěru, že:

„[...] označení tvořené odstínem oranžové barvy jako takovým umožňuje relevantní veřejnosti bezprostředně a s jistotou rozlišit dotčené služby od služeb jiného původu, pokud bude určující pro volbu při pozdějším využití služby.“

- 19 Soud v důsledku toho vyhověl žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, pokud jde o služby spadající do třídy 42. Zamítl žalobní důvod týkající se zemědělských a zahradnických výrobků a výrobků lesního hospodářství spadajících do třídy 31, jakož i zařízení na zpracování osiva spadajících do tříd 7 a 11.

- 20 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z porušení článků 73 a 74 nařízení č. 40/94, Soud se domníval, co se týče článku 73, že odvolací senát dodržel svou povinnost odůvodnit své rozhodnutí.

- 21 V tomto ohledu Soud jednak v bodě 56 napadeného rozsudku uvedl, že KWS měla k dispozici nezbytné údaje, aby mohla porozumět napadenému rozhodnutí a zpochybnit jeho legalitu před soudem Společenství.
- 22 Krom toho v bodě 59 téhož rozsudku rozhodl, že odvolací senát neporušil článek 73 nařízení č. 40/94, když nesdělil KWS podklady, které byly použity výhradně k přípravě a odůvodnění napadeného rozhodnutí důvody a úvahami, jež byly KWS již známy.
- 23 Co se týče článku 74 nařízení č. 40/94, Soud se domníval, že odvolací senát dodržel svou povinnost zkoumat skutečnosti z moci úřední stanovenou tímto ustanovením:

„60 [...] odvolací senát zkoumal a použil řadu skutečností rozhodných pro posouzení rozlišovací způsobilosti označení, co se týče rozdílných výrobků a služeb uvedených v přihlášce ochranné známky. V tomto ohledu nepředstavují dřívější rozhodnutí Úřadu obdobná napadenému rozhodnutí nebo příklady nalezené na Internetu ani náhradu za argumentaci rozvinutou v napadeném rozhodnutí, ani nové skutečnosti, které nebyly zkoumány z moci úřední, ale doplňující okolnosti uvedené Úřadem v jeho písemných projevech za účelem umožnění ověření právního základu napadeného rozhodnutí.“
- 24 Soud za těchto podmínek zamítl žalobní důvod vycházející z porušení článků 73 a 74 nařízení č. 40/94 jako celek.

- 25 V konečném výsledku Soud zrušil napadené rozhodnutí, co se týče služeb spadajících do třídy 42, zamítl žalobu ve zbývajících částech a uložil KWS, aby nesla své náklady, jakož i dvě třetiny nákladů Úřadu.

Návrhy účastníků řízení

- 26 KWS navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítá žalobu;
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž ještě nebylo zrušeno napadeným rozsudkem;
- uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

- 27 Úřad navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl opravný prostředek;
- uložil KWS náhradu nákladů řízení.

K opravnému prostředku

- 28 Úřad ve svém vyjádření k opravnému prostředku uplatňuje, že „zápis ochranné známky dotyčné barvy měl být rovněž zamítnut pro služby požadované žalobkyní a ty, které se týkají poradenství v oblasti pěstování rostlin. Úřad nenapadá rozsudek Soudu prvního stupně sám o sobě. To však nemůže bránit Soudnímu dvoru, aby rozhodl jinak, pokud jde o ochranu ochranných známek barvy postrádajících obrysy, i kdyby případně nepotvrdil závěry napadeného rozsudku.“
- 29 Z těchto vyjádření vyplývá, že se Úřad výslovně zdržel podání vzájemného opravného prostředku, kterým by se domáhal zrušení napadeného rozsudku v rozsahu, v němž se týká služeb spadajících do třídy 42, i když pochybuje o opodstatněnosti rozhodnutí Soudu v tomto ohledu.
- 30 Spor projednáváný před Soudním dvorem, a tedy i tento rozsudek, se tudíž omezují na přihlášku ochranné známky pro výrobky spadající do tříd 7, 11 a 31.
- 31 Na podporu takto vymezeného opravného prostředku se KWS dovolává čtyř důvodů opravného prostředku. První vychází z porušení čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94, podle něž úřad zkoumá skutečnosti z moci úřední; druhý vychází z porušení práva být vyslechnut, třetí vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a čtvrtý vychází z nesprávného výkladu čl. 7 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení týkajícího se požadavku rozlišovací způsobilosti.

K prvnímu důvodu opravného prostředku

- 32 Svým prvním důvodem opravného prostředku KWS uplatňuje, že Soud tím, že se v bodě 60 napadeného rozsudku omezil na konstatování, že odvolací senát „přezkoumal a použil řadu rozhodných skutečností“, porušil požadavek stanovený v čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94, podle nějž „v průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední“. Soud přitom nevzal na zřetel, že nešlo pouze o to, zda byly skutečnosti zkoumány, ale i o zjištění toho, zda toto zkoumání bylo úplné. Podle KWS totiž průzkum provedený Úřadem měl být dostatečně důkladný, aby Úřadu umožnil s jistotou konstatovat, že existují důvody pro zamítnutí zápisu ve smyslu článku 7 uvedeného nařízení.
- 33 Úřad nezkoumal před vydáním svého rozhodnutí „řadu skutečností“, ale „jedinou skutečnost“. V bodě 17 napadeného rozhodnutí odkázal odvolací senát na své „rešerše“. Jejich jediným výsledkem byl jeho odkaz v bodě 18 tohoto rozhodnutí na internetovou stránku „www.bucolor.com“. Tato stránka však nepostačuje k odůvodnění zamítnutí zápisu. Jakožto stránka jediného výrobce totiž nepostačuje k prokázání obecného užívání. Krom toho se jedná o americký podnik. Užívání na americkém trhu přitom v zásadě nepředstavuje důkaz o užívání na trhu Společenství. Konečně, hlavní strana této internetové stránky je psána v anglickém jazyce. Není tedy dostupná relevantní veřejnosti ve Společenství.
- 34 Je třeba konstatovat, že se KWS svým prvním důvodem opravného prostředku v podstatě pokouší zpochybnit skutková zjištění učiněná nejprve odvolacím senátem a poté Soudem.

- 35 Z článku 225 ES a článku 58 Statutu Soudního dvora však vyplývá, že opravný prostředek může být založen pouze na důvodech týkajících se porušení právních předpisů, nikoli však na posouzení skutkového stavu.
- 36 Z toho plyne, že první důvod opravného prostředku je nepřipustný.

K druhému důvodu opravného prostředku

- 37 Ve svém druhém důvodu opravného prostředku KWS uplatňuje porušení práva být vyslechnuta, a to jednak v rámci řízení před odvolacím senátem a jednak v rámci řízení před Soudem. Tento druhý důvod opravného prostředku se tak skládá ze dvou částí.

K první části druhého důvodu opravného prostředku

- 38 V první části druhého důvodu opravného prostředku KWS tvrdí, že Úřad opřel napadené rozhodnutí, pokud jde o skutkové okolnosti, o jediný podklad, a sice internetovou adresu zmíněnou v bodě 18 napadeného rozhodnutí a znovu uvedenou v bodě 13 tohoto rozsudku. Úřad zmínil KWS tento odkaz poprvé v napadeném rozhodnutí, a to na konci řízení před ním. Tímto se dopustil porušení práva KWS být vyslechnuta.

- 39 Místo toho, aby Soud konstatoval toto porušení, zkoumal pouze otázku, zda byly podklady nezbytné pro porozumění napadenému rozhodnutí. Mimoto v bodě 58 napadeného rozsudku nesprávně uvedl, že „žalobkyně v podstatě znala argumenty a skutečnosti, které hodlal odvolací senát zkoumat za účelem zrušení nebo potvrzení rozhodnutí průzkumového referenta, a žalobkyně tedy měla možnost vyjádřit se k této věci“.
- 40 KWS mimoto uplatňuje, že toto porušení jejího práva být vyslechnuta odvolacím senátem jí během řízení před tímto senátem zbavilo možnosti omezit seznam výrobků, pro které byla ochranná známka přihlašována, a dosáhnout tak toho, aby této přihlášce bylo vyhověno.
- 41 Je třeba připomenout, že podle čl. 73 druhé věty nařízení č. 40/94 mohou být rozhodnutí OHIM založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.
- 42 Podle tohoto ustanovení může odvolací senát opřít své rozhodnutí pouze o skutkové nebo právní poznatky, ke kterým mohli účastníci řízení předložit svá vyjádření.
- 43 V důsledku toho musí odvolací senát, pokud zkoumá z moci úřední skutkové poznatky, o něž hodlá opřít své rozhodnutí, tyto skutkové poznatky povinně sdělit účastníkům řízení, aby se k nim mohli vyjádřit.
- 44 V projednávaném případě vyplývá ze spisu, že odvolací senát nesdělil KWS ani výsledek svých rešerší, ani obsah internetové stránky, jak byly zmíněny v bodě 17, respektive v bodě 18 napadeného rozhodnutí.

- 45 Tímto porušil čl. 73 druhou větu nařízení č. 40/94.
- 46 Soud se v tomto ohledu dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 59 napadeného rozsudku rozhodl, že odvolací senát neporušil článek 73 uvedeného nařízení.
- 47 Je však nicméně namístě podotknout, že odvolací senát se v bodech 14 až 16 napadeného rozhodnutí, přebíraje rozhodnutí průzkumového referenta, domníval, že dotčená barva nemá pro dotýčné výrobky rozlišovací způsobilost. Barva jako taková totiž bude zásadně postrádat tuto způsobilost, pokud ji nezískala užíváním, a oranžová barva byla velmi běžnou barvou pro tyto výrobky. Soutěžitelé žalobkyně by mimoto mohli mít zájem užívat uvedenou barvu.
- 48 Tyto důvody, ke kterým KWS mohla zaujmout stanovisko, postačují k odůvodnění zamítnutí odvolání odvolacím senátem.
- 49 Zjištění obsažené v bodě 17 napadeného rozhodnutí a vyplývající z rešerší odvolacího senátu, podle něž přihlašovaná barva není v daném odborném odvětví neobvyklá, pouze potvrzuje důvody, které již postačují k odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Stejně tak má zjištění uvedené v bodě 18 napadeného rozhodnutí a znázorněné výňatkem internetové stránky, podle něhož výrobci obarvují své osivo, aby poukázali na to, že toto bylo upraveno, pouze potvrzující charakter.
- 50 Z toho plyne, že protiprávnost, která postihuje body 17 a 18 napadeného rozhodnutí ve vztahu k čl. 73 druhé větě nařízení č. 40/94, nemůže vést ke zrušení tohoto rozhodnutí.

- 51 V tomto ohledu tedy není namístě napadený rozsudek i přes nesprávné právní posouzení v jeho bodu 59 zrušit (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 24. září 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano v. Komise, C-74/00 P a C-75/00 P, Recueil, s. I-7869, bod 122, a ze dne 30. září 2003, Biret International v. Rada, C-93/02 P, Recueil, s. I-10497, bod 60, a Biret a Cie v. Rada, C-94/02 P, Recueil, s. I-10565, bod 63).

- 52 Na tomto závěru nemůže nic změnit ani argument, že KWS byla v průběhu řízení před odvolacím senátem zbavena možnosti omezit seznam výrobků, pro které byla ochranná známka přihlašována. Jednak mohla KWS podle článku 44 nařízení č. 40/94 a pravidla 13 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1), kdykoli podat u Úřadu žádost o omezení seznamu výrobků a služeb. Skutečnost, že KWS během celého řízení nepodala u Úřadu žádnou takovou žádost, musí být přičtena její vlastní volbě, a nikoli opomenutí ze strany odvolacího senátu vyslechnout KWS ohledně internetové stránky zmíněné v napadeném rozhodnutí. Krom toho žádná část spisu neumožňuje domnívat se, že by omezení seznamu dotčených výrobků vedlo k zápisu přihlašované ochranné známky.

- 53 Z výše uvedeného vyplývá, že první část druhého důvodu opravného prostředku musí být zamítnuta jako právně nerozhodná.

K druhé části druhého důvodu opravného prostředku

- 54 V druhé části druhého důvodu opravného prostředku KWS tvrdí, že Soud nezohlednil její argumenty ohledně výše uvedené internetové stránky. Sám Soud porušil její právo být vyslechnuta. KWS tak byla během řízení před Soudem zbavena

možnosti omezit seznam výrobků, pro které byla ochranná známka přihlašována, přičemž toto omezení by pravděpodobně umožnilo tento zápis.

- 55 Je namístě připomenout, že Soud v bodě 49 napadeného rozsudku výslovně shrnul argumentaci KWS uvádějící porušení jejího práva být vyslechnuta. Toto shrnutí zmiňuje především tvrzení KWS, že neobdržela sdělení o podkladech, o které se Úřad opíral při vydání svého rozhodnutí.
- 56 V bodech 58 a 59 napadeného rozsudku se Soud vyjádřil k této argumentaci a své stanovisko výslovně odůvodnil. I kdyby byl, jak již bylo uvedeno v bodě 46 tohoto rozsudku, jeho právní rozbor chybný, vyplývá z tohoto odůvodnění, že Soud vyslechl tvrzení KWS v plném rozsahu.
- 57 Z toho plyne, že Soud neporušil právo KWS být vyslechnuta v průběhu soudního řízení.
- 58 Skutečnost, že Soud neporušil právo KWS být vyslechnuta, zbavuje argument, že takové porušení mělo za následek zbavení KWS možnosti omezit v průběhu řízení seznam výrobků, pro které byla ochranná známka přihlašována, veškeré opodstatněnosti. V každém případě Soud v bodě 14 napadeného rozsudku správně prohlásil návrh podaný KWS při jednání před tímto soudem směřující k omezení seznamu výrobků za nepřipustný. Takový návrh totiž neodpovídá podmínkám obsaženým v nařízeních č. 40/94 a 2868/95 a směřuje ke změně předmětu sporu v rozporu s čl. 135 odst. 4 jednacího řádu Soudu.

- 59 Druhou část druhého důvodu opravného prostředku je tedy nutno zamítnout jako neopodstatněnou.
- 60 Je tudíž třeba zamítnout druhý důvod opravného prostředku v celém rozsahu.

K třetímu důvodu opravného prostředku

- 61 Svým třetím důvodem opravného prostředku KWS tvrdí porušení povinnosti uvést odůvodnění, jednak Soudem v napadeném rozsudku a jednak odvolacím senátem v napadeném rozhodnutí. Tento důvod opravného prostředku se tak dělí na dvě části.

K první části třetího důvodu opravného prostředku

- 62 První částí třetího důvodu opravného prostředku KWS uplatňuje, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení, když v napadeném rozsudku rozhodl, že napadené rozhodnutí bylo dostatečně odůvodněno. Soud hluboce podcenil požadavek odůvodnění.
- 63 Je třeba připomenout, že podle čl. 73 první věty nařízení č. 40/94 „[r]ozhodnutí Úřadu musí být odůvodněna“.
- 64 Takto zakotvená povinnost uvést odůvodnění má stejný dosah jako povinnost vyplývající z článku 253 ES.

- 65 Podle ustálené judikatury musí odůvodnění vyžadované článkem 253 CE vyjadřovat úvahy autora právního aktu tak jasně a jednoznačně, aby se dotčené osoby mohly seznámit s důvody přijatého opatření a aby příslušný soud mohl vykonávat svou kontrolu. Nevýžaduje se, aby odůvodnění specifikovalo všechny relevantní skutkové a právní poznatky, neboť otázka, zda odůvodnění právního aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována nejen ve vztahu k jeho znění, ale i ve vztahu k jeho kontextu, jakož i k veškerým právním předpisům upravujícím danou oblast (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 2. dubna 1998, *Komise v. Sytraval a Brink's France*, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63, a ze dne 30. března 2000, *VBA v. Florimex a další*, C-265/97 P, Recueil, s. I-2061, bod 93).
- 66 V projednávaném případě zamítl odvolací senát přihlášku z důvodu, že přihlašovaná ochranná známka postrádala rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 67 Odvolací senát uvedl úplné a přesné odůvodnění tohoto posouzení v bodech 14 až 25 napadeného rozhodnutí.
- 68 Uvedl totiž nejprve jednak, že barva jako taková nemá rozlišovací způsobilost, ledaže by bylo prokázáno, že získala tuto způsobilost užíváním, a jednak, že barvy musí zůstat k dispozici všem podnikům. Podle odvolacího senátu by tedy barva jako taková mohla získat rozlišovací způsobilost pouze za určitých okolností, za podmínky, že se jedná o nadmíru neobvyklou barvu ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám. Odvolací senát dále podrobně uvedl důvody, proč oranžová barva není neobvyklá ve vztahu k výrobkům uvedeným v přihlášce. Dodal, že není vázán rozhodnutími německých úřadů příslušných pro ochranné známky, kterých se dovolává KWS. Konečně připomněl, že KWS neuplatnila, že by dotčená barva získala rozlišovací způsobilost užíváním ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94.

- 69 Je nepochybné, že takové odůvodnění odpovídá požadavku zakotvenému v čl. 73 první větě nařízení č. 40/94. Soud se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že KWS měla k dispozici údaje nezbytné k porozumění napadenému rozhodnutí a zpochybnění jeho legality před soudem Společenství.
- 70 V důsledku toho je třeba první část třetího důvodu opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněnou.

K druhé části třetího důvodu opravného prostředku

- 71 V druhé části třetího důvodu opravného prostředku KWS tvrdí, že Soud porušil svou povinnost uvést odůvodnění, když se v bodě 56 napadeného rozsudku spokojil s tvrzením, že „žalobkyně se mohla [v napadeném rozhodnutí] seznámit s důvody zamítnutí její přihlášky“.
- 72 Ze znění bodu 56 napadeného rozsudku je zřejmé, že tento bod shrnuje údaje napadeného rozhodnutí, které Soud považoval za relevantní, a uvádí důvody, proč se Soud domníval, že tyto údaje byly dostačující. Podle tohoto shrnutí a tohoto výkladu dospěl Soud v poslední větě tohoto bodu k závěru, že KWS měla k dispozici údaje nezbytné k porozumění napadenému rozhodnutí a zpochybnění jeho legality před soudem Společenství.
- 73 Z toho plyne, že tento bod napadeného rozsudku obsahuje dostatečné odůvodnění.

- 74 Druhá část třetího důvodu opravného prostředku tedy není opodstatněná.
- 75 V důsledku toho je třeba zamítnout třetí důvod opravného prostředku v celém rozsahu.

Ke čtvrtému důvodu opravného prostředku

- 76 Svým čtvrtým důvodem opravného prostředku KWS uplatňuje, že rozlišovací způsobilost ochranných známek sestávajících z barvy musí být posuzována podle stejných zásad jako rozlišovací způsobilost jiných druhů ochranných známek, zejména slovních a obrazových ochranných známek, a že nemohou být kladeny vyšší požadavky. Není rozhodné, zda pro výrobky a služby, pro které je požadován zápis, existují jiné barvy, jež slouží k označení určitých vlastností. Naproti tomu je nutné zkoumat, zda je přihlašovaná barva v konkrétním případě vnímána veřejností jako označení určitých vlastností. Pokud více výrobců užívá různé barvy pro označení některých vlastností, bude veřejnost v těchto barvách spatřovat informaci o výrobcí. Je tedy nutné přiznat existenci rozlišovací způsobilosti. V projednávané věci není oranžová barva považována zúčastněným okruhem osob za označení vlastností dotčených výrobků a služeb a dekorativní nebo funkční použití je vyloučeno. V důsledku toho musí být rozlišovací způsobilost přiznána.
- 77 KWS pokračuje, že se Soud v napadeném rozsudku dopustil následujících nesprávných právních posouzení. Nejprve použil pro ochrannou známku barvy přísnější měřítko než pro jiné ochranné známky. Dále nedbal kritérií pro rozlišovací způsobilost, která spočívají výhradně ve způsobilosti určit obchodní původ. Konečně bylo zaměněno jeho vlastní pojetí za pojetí zúčastněného okruhu osob.

- 78 Pokud jde o kritéria pro posouzení rozlišovací způsobilosti různých kategorií ochranných známek, Soud v bodě 29 napadeného rozsudku správně připomněl, že čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 nerozlišuje mezi označeními různé povahy. Nicméně rovněž správně konstatoval, že vnímání relevantní veřejnosti není nutně stejné v případě označení tvořeného barvou jako takovou jako v případě slovní nebo obrazové ochranné známky, která sestává z označení, které je nezávislé na podobě výrobků, které označuje. Pokud je veřejnost zvyklá vnímat slovní nebo obrazové ochranné známky jako označení identifikující obchodní původ výrobku, neplatí nutně to samé, pokud označení splývá se zevnějškem výrobku [k týmž ustanovením čl. 3 odst. 1 písm. b) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92) viz rozsudek ze dne 6. května 2003, Libertel, C-104/01, Recueil, s. I-3793, bod 65].
- 79 V této souvislosti může barva jako taková získat užíváním ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je požadován její zápis, rozlišovací způsobilost podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94. Naproti tomu lze v případě barvy jako takové připustit existenci rozlišovací způsobilosti před jakýmkoli užíváním jen za výjimečných okolností, zejména pokud počet výrobků nebo služeb, pro které je požadován zápis ochranné známky, je velmi omezený a pokud je relevantní trh velmi specifický [k týmž ustanovením čl. 3 odst. 1 písm. b) a článku 3 směrnice 89/104 viz výše uvedený rozsudek Libertel, body 66 a 67].
- 80 Pokud však jde o zařízení na zpracování osiva spadající do tříd 7 a 11, Soud v bodech 39 a 40 napadeného rozsudku konstatoval jednak, že KWS neuvedla nic, co by umožnilo vytvořit kategorii výrobků, pro které by některé barvy nebyly obvykle používány, a jednak, že se lze nezhodnout setkat se stroji, jež mají přihlašovanou barvu nebo obdobný barevný odstín.

- 81 Pokud jde o zemědělské a zahradnické výrobky a výrobky lesního hospodářství spadající do třídy 31, konstatoval v bodě 33 napadeného rozsudku, že použití barev, včetně přihlašovaného odstínu oranžové nebo velmi obdobných odstínů, není neobvyklé.
- 82 Z toho plyne jednak, že Soud nepoužil pro ochranné známky barvy přísnější měřítko než pro jiné ochranné známky, jednak s přihlédnutím k tomu, že dotčená ochranná známka postrádala rozlišovací způsobilost ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byl požadován její zápis, že se nedopustil nesprávného právního posouzení ve vztahu k čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 83 V tomto rozsahu je tedy třeba čtvrtý důvod opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.
- 84 Pokud jde o otázku správnosti zjištění Soudu ohledně vnímání relevantní veřejnosti ve vztahu k používání barev pro dotčené výrobky, je třeba podotknout, že se týká úvah skutkové povahy.
- 85 Z článku 225 ES a článku 58 Statutu Soudního dvora však vyplývá, že opravný prostředek může být založen pouze na žalobních důvodech týkajících se porušení právních předpisů, nikoli však na posouzení skutkového stavu.
- 86 Z toho plyne, že čtvrtý důvod opravného prostředku je nepřipustný v rozsahu, v němž zpochybňuje zjištění Soudu ohledně vnímání relevantní veřejnosti.
- 87 V důsledku toho je třeba zamítnout čtvrtý důvod opravného prostředku v celém rozsahu.

- 88 Vzhledem k tomu, že žádnému důvodu opravného prostředku vznesenému KWS nebylo vyhověno, je třeba opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- 89 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, který se na základě článku 118 tohoto řádu použije na řízení o opravném prostředku, bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud druhý účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Úřad požadoval náhradu nákladů řízení ve svém návrhu a KWS byla ve sporu neúspěšná, je namístež jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.**
- 2) KWS Saat AG se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.